

læse det, er suppleret med nogle mindre forbedringer, og det er naturligvis positivt.

De mere interessante ting kommer jo, når vi skal til at diskutere beboerankenævn og rammebeløb og den slags ting. Det ser vi frem til, men altså en positiv holdning fra Enhedslistens side til det foreliggende lovforslag.

Ole Donner (DF):

Dansk Folkeparti kan ikke støtte det fremsatte lovforslag. Vi vil meget gerne være med til at ændre på boliglovgivningen, men ikke noget i retning af det her. Vi er modstandere af det boligmarked, der findes i øjeblikket, der reguleres af tilskud til boligforbedringer, byfornyelser og miljøfornyelser m.v.

Boligmarkedet bør efter vores opfattelse reguleres efter udbud og efterspørgsel, og med hensyn til det med at lade almennyttige boligselskaber opføre ejendomme, så er det eneste, det medfører, et kæmpe bureaukrati og en fordyrelse af alle byggerierne. Der er muligheder nok for at få pensionskasser og andre investorer til at gå ud og bygge, og hvis det så var udbud og efterspørgsel, det drejede sig om, ville det gå meget bedre end nu.

Vi kan altså ikke støtte det fremsatte lovforslag.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, men bare sige tak for de tilkendegivelser, der har været.

Man kan jo godt sige, og sådan har jeg også forstået de meldinger, der er kommet heroppefra fra de forskellige ordførere, at man ikke havde sådan det mest substantielle at kritisere lovforslaget for. Det er jeg også enig i, for det er en opfølgning af den lovgivning, vi faktisk tidligere har vedtaget, med de forbedringer, som hr. Keld Albrechtsen nævnte, men jeg er da helt sikker på, at hr. Keld Albrechtsen også har ret i, at vi nok får en mere livlig debat på nogle andre områder, som vi fremsætter forslag om, men det må så vente til den tid.

Vi kan jo så tage det som udtryk for, at bortset fra de tilkendegivelser, der er kommet fra Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti, kan forslaget få en rimelig let og hurtig gang igennem Boligudvalget, og det vil jeg takke for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 6: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Indførelse af standardfradrag for ejerlejligheder m.v.).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 2/10 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det forslag, som Fremskridtspartiets medlemmer her fremsætter, går ud på at indføre standardfradrag for vedligeholdelse, renovation, forsikringer m.v. for ejere af ejerlejligheder, ejere af mindre udlejningsejendomme og ejere af boligfællesskaber, hvor ejendommen tjener til bolig for ejeren og ejeren har valgt at overgå til den såkaldte procentlejevurdering.

Forslaget begrundes med, at det er urimeligt at forskelsbehandle boligejere ved tildeling af standardfradraget. Standardfradraget gives til ejere af ejendomme, der tjener til bolig for ejeren, og som indeholder en eller to selvstændige lejligheder. Standardfradraget udgør 1 pct. af ejendomsvurderingen, dog minimum 400 kr. og maksimum 3.000 kr. pr. selvstændig lejlighed. Der indrømmes ikke standardfradrag, hvis boligen er en ejerlejlighed.

Standardfradraget skal ses i sammenhæng med lejeværdi af egen bolig. Før 1967-68 kunne der opnås fradrag for de faktiske vedligeholdelsesudgifter på ejerlejligheder. Begrundet i forenklingshensyn blev dette for indkomståret 1967-68 afløst af standardfradraget, som allere-

de nogle år tidligere var indført for andre boliger med en eller to selvstændige lejligheder.

Fra og med 1971 har standardfradraget for ejerlejligheder været afskaffet. Standardfradraget blev afskaffet som følge af en ændring i lejeværdi af egen bolig. Til og med 1970 blev lejeværdien af ejerlejligheder fastsat efter et skøn over den objektive udlejningsværdi, dvs. hvad boligen kan udlejes for til tredjemand.

Efter en lovændring i 1970 er lejeværdien for ejerlejligheder fra 1971 fastsat efter de i forhold til objektiv udlejningsværdi væsentlig gunstige procentregler, men til gengæld er standardfradraget fjernet.

Forklaringen skal så findes i den gradvise forenkling af reglerne vedrørende lejeværdi og fradrag i forbindelse med egen helårsbolig. Ejerlejlighederne er således på intet tidspunkt blevet behandlet helt som andre boliger. Ved standardfradragets indførelse var der forskellige beregninger af lejeværdien. Nu er der ensartethed på beregning af lejeværdien, men omvendt intet fradrag for ejerlejlighederne. Overgangen til procentlejeværdiberegningen er således betalt, om jeg så må sige, med et mistet standardfradrag.

For så vidt angår ejere af mindre udlejningsejendomme og ejere i boligfællesskaber, er muligheden for at overgå fra markedslejeværdi til procentlejeværdi ved en lovændring i 1994 modsvaret af en fjernelse af fradragmuligheden for faktiske udgifter. I lighed med ejerlejligheder indrømmes der heller ikke standardfradrag.

Det har formentlig været forestillingen om, at ejerlejligheder ikke har helt så store vedligeholdelsesudgifter som andre 1- og 2-familiesboliger, der har begrundet forskellen.

Det er min opfattelse, at denne forestilling med de mange former, som ejerlejlighedsetablering kan ske på, måske ikke altid er lige holdbar. På sigt vil jeg således ikke være afvisende over for at arbejde for en fjernelse af disse, hvad skal vi kalde det, forskelle eller tilsigtede diskrepanser mellem ejerlejligheder og andre 1- og 2-familiesboliger.

Det er regeringens opfattelse, at en eventuel fjernelse af forskelsbehandlingen boligejerne imellem må opnås på en finanspolitisk forsvarlig måde. Indførelsen af standardfradrag for ejerlejligheder som foreslået af Fremskridtspartiet skønnes at medføre et provenutab på 155 mio. kr. Forslaget står således i kontrast til den ansvarlige finanspolitik, som regeringen agter at blive ved med at føre, og derfor må jeg på rege-

ringens vegne sige, at regeringen ikke på det foreliggende grundlag kan støtte dette lovforslag.

Per Kaalund (S):

Den socialdemokratiske gruppe kan ikke støtte lovforslaget. Vi mener ikke, at indførelse af standardfradrag for ejerlejligheder kan ses isoleret, det må ses i sammenhæng med skatteregler for det øvrige boligmarked.

Vi er bekendt med historien om, at man før 1967 havde fradrag for rent faktiske vedligeholdelsesudgifter, og at man fra 1967-68 fik indført et standardfradrag som et forenklingsforslag for ejerlejligheder. Og endelig blev standardfradraget i 1971 fjernet på grund af en ændret og mere gunstig beregning af lejeværdien for ejerlejligheder, så vi kan som sagt ikke støtte forslaget.

Vi noterer os også i givet fald et provenutab på 155 mio. kr., og vi tror, at en gennemførelse af forslaget vil bevirke højere priser på ejerlejligheder, som vil være til skade ikke mindst for førstegangskøbere.

Peter Brixtofte (V):

Dette er et ganske glimrende lovforslag, som har som mål at sikre en ligestilling mellem ejerlejligheder og andre ejerboliger, og det er derfor et rimeligt forslag at gennemføre.

Nu er det i virkeligheden sådan, at vi lidt senere skal diskutere lejeværdien, og man skal se lejeværdien og vedligeholdelsesfradraget i en sammenhæng. Derfor er det da oplagt, at vi helst vil have det forslag gennemført, som vi senere skal diskutere, men hvis der ikke sker andet og der ikke sker noget med lejeværdien, så vil vi naturligvis til enhver tid støtte det her forslag, for det er urimeligt, at der har været en forskelsbehandling til ugunst for dem, som har ejerlejligheder. Det er forkert, og derfor vil vi støtte forslaget, såfremt der ikke sker noget andet inden for det her område.

John Vinther (KF):

Det Konservative Folkeparti er helt enig med forslagsstillerne i, at boligejerne skal ligestilles, men Det Konservative Folkeparti har en anden og efter vores opfattelse bedre løsning. Vi ønsker, og det skal vi jo diskutere lidt senere i dag, over en 2-årig periode at afskaffe lejeværdibeskatningen. Det har vi, som det vil være bekendt, gjort til et tema i finanslovforhandlingerne, og i sammenhæng med at lejeværdibeskatningen afskaffes, skal også standardfradraget afskaffes.

Samtidig har vi jo i vores finanslovudspil foreslået, at der indføres fradragsret for lønudgifter til reparation og vedligeholdelse. En sådan fradragsret for dokumenterede udgifter vil bevirke en bedre standard i vore boliger, det vil begrænse omfanget af det sorte arbejde i betragteligt omfang, og det vil føre til øget beskæftigelse. Den fradragsret for lønudgifter til reparation og vedligeholdelse skal boligejerne have, uanset om de bor i hus eller ejerlejlighed, og dermed vil der være opnået en fuldstændig ligestilling mellem de enkelte ejerboligformer.

Dette ikke være sagt som en afvisning af Fremskridtspartiets forslag, det afviser vi ikke, men vi vil fortsætte med under finanslovforhandlingerne at kæmpe for vores løsningsmodel. Vi mener, det vil være den bedste, og jeg er sådan set sikker på, at også fru Kirsten Jacobsen mener, at Fremskridtspartiets forslag i den sammenhæng kun er den næstbedste løsning.

Jes Lunde (SF):

SF kan ikke støtte forslaget fra Fremskridtspartiet. Vi kan sådan set godt se, at der er behov for en ligestilling, men vi er ikke tilhængere af de dér standardfradrag. Vi vil hellere indføre en ordning, hvor man giver fradrag for momskvitterede udgifter til vedligeholdelse inden for en eller anden grænse, en ordning, der så selvfølgelig burde omfatte både parcelhuse og ejerlejligheder og også lejligheder – ikke kun ejerboliger, men selvfølgelig også lejligheder, for så synes vi først, man kan begynde at tale om ligestilling.

Fremskridtspartiets forslag kan vi altså ikke støtte.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte lovforslaget. Der er jo tale om, at vi står i en situation, hvor alle partier er enige om, at statsunderskuddet er for stort, og at der ikke bør holdes gavebod og alt det dér, og derfor er det jo lidt underligt, at man så opfinder et forslag som det her, der må siges at være en uddeling fra de offentlige kasser.

Jeg kan tilslutte mig noget af tankegangen i det, hr. Jes Lunde var inde på. Det er usundt, at man har nogle fradrag, som ikke afspejler faktiske udgifter. Det er en uting at få indført i yderligere omfang; det må tværtimod beskæres.

Samtidig kunne man jo godt – det er Enhedslisten villig til at drøfte både med SF og regeringen – se på f.eks. miljøforanstaltninger. Vi havde i sin tid et såkaldt 10.000 kr.s tilskud – der

kan være mange forskellige ting, hvis man mener, der er nogle, der har et reelt problem, men så skal det selvfølgelig være dokumenterbare ting, og det skal være samfundsmæssigt fornuftige ting, f.eks. netop energibesparelser og lign., som kunne komme på tale.

Så det er ikke sådan, at Enhedslisten er imod at diskutere begreber som ligestilling mellem forskellige ejergrupper, men det yderligere at udvide det område i skattelovgivningen, hvor man får et fradrag, som ikke er begrundet i konkrete udgifter, synes vi er meget forkert, og det er uforståeligt, at man kan komme med et forslag, der går i den retning.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er utvivlsomt ud fra de nobleste motiver, at Fremskridtspartiet har fremsat dette forslag om at ligestille forskellige grupper af ejere med hensyn til fradrag for vedligeholdelse.

Fra Det Radikale Venstres side må vi imidlertid sige, at vi ønsker så få fradrag som overhovedet muligt på selvangivelsen, og vi synes, at man kan ligestille de to grupper af ejere på en anden måde nemlig ved at nedskære standardfradraget for parcelhuse, og den vej vil vi sådan set hellere gå.

Så derfor må det være afvisning for Det Radikale Venstres vedkommende til dette forslag.

Sonja Albrink (CD):

Grundlæggende er jeg enig med forslagsstilleren i, at der er et misforhold mellem boligernes standardfradrag, afhængigt af om de bor i lejlighed eller hus, men før vi kan gå ind i en mere seriøs overvejelse, må forslaget knyttes tættere sammen med en vurdering af, hvordan provenuet af udvidelsen af standardfradraget, så det også kommer til at gælde for lejligheder, skal finansieres. Det mangler jo helt i Fremskridtspartiets forslag.

Forslaget ligger også inden for det forlig om skattereformen, som CD er med i, og som udløber om nogle år, og da Fremskridtspartiet lægger op til, at det her allerede skal gælde for 1997, må vi afvise forslaget.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dansk Folkeparti ønsker at afskaffe lejeværdi af egen bolig, og Dansk Folkeparti ønsker i den forbindelse også, at standardfradraget forsvinder. Den sammenhæng synes vi er vigtig at have for øje, og det kommer vi også tilbage til senere på dagen, når vi skal diskutere to forslag om at

afskaffe lejeværdi af egen bolig. Det synes vi er det allervigtigste, og det er jo godt i tråd med det, som fru Elisabeth Arnold netop sagde, at vi skal have afskaffet nogle fradrag.

Men hvis ikke vi kan få flertal for det her i Folketinget, og det kan vi jo frygte, at vi ikke kan – altså at man afskaffer lejeværdi af egen bolig samtidig med standardfradraget – så er det klart, at det næstbedste er en ligestilling mellem forskellige ejerformer. Og til det formål er det forslag L 6, som vi behandler nu, formålstjenligt. Og derfor kan vi støtte forslaget altså med det i mente, at kan det andet gennemføres med et flertal i Folketinget – afskaffelse af lejeværdi af egen bolig – så er det vores førsteprioritet. Det her har andenprioritet.

Så må jeg også sige til det punkt, som den konservative ordfører nævnte omkring fradraget for faktisk afholdte vedligeholdelsesudgifter, at vi også synes, det er en bedre model at indføre. Vi har også ved tidligere debatter støttet det synspunkt hævdede af De Konservative, at man fik fradrag for faktisk afholdte vedligeholdelsesudgifter til boligen i stedet for et standardfradrag. Det viser sig jo klart og tydeligt, at standardfradragets værdi er udhulet ganske kraftigt gennem årene, og derfor er det lidt omsonst at tale om, at standardfradragets størrelse i sig selv er udtryk for de udgifter, man har til vedligeholdelse m.v.

Herudover må jeg sige til nogle af de bemærkninger, der har været allerede, at jeg synes, nogle af dem simpelt hen mest tjener som en god undskyldning for at sige nej til et forslag af denne her karakter.

Når Enhedslisten siger, at man ikke kan støtte det, fordi det medfører udgifter, og man vil jo helst ikke have flere udgifter på statsbudgettet, så erindrings jeg, at vi for en halv times tid siden sluttede en forespørgselsdebat, hvor Enhedslisten ville have fuldstændig frit optag på uddannelsesinstitutionerne. Hvis det ikke er noget, der koster penge, så ved jeg ikke, hvad der gør. Så argumentet isoleret om, at man ikke kan støtte et forslag af denne her karakter, fordi det koster 155 mio. kr., fordi det medfører udgifter i sig selv, kan ikke bruges. Der må jo være andre argumenter.

Og det er jo lidt det samme både fra Socialdemokratiet, fra skatteministeren og også fra hr. Per Kaalunds side, at man kommer med en lang redegørelse om, at man kan ikke støtte forslaget, fordi der er noget historisk fra 1971 osv. Jamen i 1971 og de år diskuterede man jo også andre

former for afgifter, og senere, i 1982, diskuterede man realrenteafgift osv., og dér var forholdet bl.a. i den diskussion med realrenteafgiften, at det var sådan en midlertidig afgift, man indførte.

Da accepterer man da fuldstændig i dag, at præmisserne er anderledes, og at flertallet herinde ønsker at fastholde realrenteafgiften. Hvorfor skulle de historiske kendsgerninger omkring standardfradraget for ejerlejligheder så ikke kunne betyde, at man også i dag erkender, at det er en anden situation, vi står i, hvorfor man skal skabe ligestilling på det område? Altså jeg synes simpelt hen ikke, argumenterne fra sag til sag omkring sådan nogle forhold hænger sammen. Derfor må jeg sige, at jeg synes, begrundelserne for ikke at kunne støtte det er mærkværdige.

Men om Dansk Folkepartis stilling skal forslagsstillerne i hvert fald ikke være i tvivl. Vi støtter lovforslaget, hvis ikke vi kan opnå en fjernelse af lejeværdien af egen bolig samtidig med en fjernelse af standardfradraget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal bare sige, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke har sat sig særlig grundigt ind i Enhedslistens finanspolitik. Hvis vi fremsætter forslag om udgiftskrævende foranstaltninger, så medfølger der også forslag til finansiering.

Det, jeg bare har sagt, er, at vi ikke vil være deltagere i den borgerlige gavebod, hvor man uddeler af statens midler, i det her tilfælde – efter skatteministerens oplysninger – 155 mio. kr. til et formål, som der ikke er brug for. Det synes vi ikke er forsvarligt i en situation, hvor staten stadig væk har underskud. Derfor vil vi heller ikke medvirke til at finde finansieringsmæssig dækning for disse 155 mio. kr. Det er jo indlysende.

Men der skal altså ikke herske tvivl om, at Enhedslisten, når vi stiller udgiftskrævende forslag, også peger på dækningen.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg kan selvfølgelig takke de ordførere, som har støttet forslaget, og sige: Jamen Fremskridtspartiet – det viser jo det næste forslag også – ønsker også principielt at blive af med lejeværdien helst så hurtigt som muligt.

Når vi har fremsat det her forslag alligevel, så er det, fordi vi simpelt hen ikke synes, at Folketinget kan være bekendt at behandle ejerboliger

på to forskellige måder afhængig af, om de ligger ved siden af hinanden eller ovenpå hinanden. Det er absurd, og da man forhøjede standardfradraget sidste år til 3.000 kr., synes jeg ærlig talt, at man havde gjort både parlamentet og ejerboligfolket en tjeneste ved at bruge pengene til at skabe standardfradrag for alle ejerboliger. Det havde været mere rimeligt. Det er uforståeligt, og det er umuligt at besvare alle de henvendelser, vi får fra ejerlejlighedsejere.

Jeg vil bare fortælle jer, hvor grotesk det her kan være i praksis. Man kan forestille sig en vej, hvor der er to hold rækkehuse, et på højre side af vejen og et på venstre side af vejen. Det ene hold rækkehuse er matrikuleret som ejerboliger, det andet hold rækkehuse, som er fuldstændig identiske og opført af den samme mand det samme år i de samme sten og med de samme materialer, er af nemhedshensyn opdelt i ejerlejligheder. De koster jo det samme, for det er akkurat det samme hus. Og boligejerne på venstre side af gaden har et standardfradrag på 3.000 kr., men de boligejere, der bor i den samme slags bolig på den anden side af gaden, har ikke noget. Så logisk er det her altså opbygget.

Til ministeren og hans historiske redegørelse vil jeg kun sige to bemærkninger. Det holder altså ikke vand. Argumenterne halter, så det basker. Før man fik den procentuelle lejeværdi indført for ejerboligerne – altså for parcelhusene – havde man også en skønsmæssig lejeværdiansættelse, som svarede til det beløb, som boligen kunne lejes ud for. Alligevel havde man samtidig fuldt fradrag oven i købet for vedligeholdelsesudgifter.

Da det viste sig, at udgifterne til vedligeholdelse ikke var til at kontrollere, fordi alt hed maling og tapet, uanset om det var cognac og piratos, indførte man standardfradraget og den procentuelle lejeværdi. Så kan man jo ikke som argument bruge, at da man gjorde det tilsvarende for ejerlejligheder 5 år senere, skulle der betales for at få den procentuelle lejeværdi ved at miste retten til fradraget. Den logik burde man ikke have selv i Socialdemokratiet. Den hænger simpelt hen ikke sammen. Jeg synes også, at mange af de argumenter, vi har hørt, ikke er andet end søsyge bortforklaringer.

Hvis det her drejer sig om, at man for at få det vedtaget skal anvise en kompenserende besparelse på 155 mio. kr., så tror jeg, at vi med Fremskridtspartiets sparekatalog i hånden ville være i stand til at gøre det mindst 10 gange. Men et sted, hvor vi nemt kunne spare 155 mio. kr.

uden at skade nogen som helst, ville være at fjerne de allerallerværste udskud på fritidsloven.

Vi kunne jo fjerne tilskuddene til striptease, kamelridning og sådan noget i den stil, man kunne sætte et loft over, hvilke budgetter kommunerne havde til rådighed. Det er jo lidt mærkeligt, at man i en tid, hvor der er loft over alting – og når pengene er brugt, så kan man ikke få mere – har et fuldstændig vildtvoksende område, nemlig retten til at blive undervist i hvad som helst, bare man er 14 år; dér er der ingen grænser, dér skal kommunen bare punge ud. Så jeg vil anbefale en kompenserende besparelse med det samme på 155 mio. kr. på det område.

Så vil jeg i øvrigt sige, at når Fremskridtspartiet ikke bryder sig om at få genindført retten til dokumenterede udgifter – og vi kan slet ikke forstå, at SF egentlig støtter det – er det, fordi det jo har vist sig, at det er fuldstændig umuligt at kontrollere, og derforuden vil det i hvert fald have provenumæssige konsekvenser, så det basker.

Vi kunne sagtens have forestillet os, og det står også i bemærkningerne, at man havde reguleret det her standardfradrag i tidens løb. Det har jo ikke været reguleret, siden det blev indført i 1965. Men det har vi ikke gjort, så det eneste, det her forslag går ud på, er at skabe den her ligestilling. Og skulle galt være, at man ikke kunne enes om andet, så ville vi hellere være med til, at beløbet var lidt lavere, men at alle så fik det samme beløb, hvis det var de politiske kendsgerninger. Det er ikke et forslag fra Fremskridtspartiet – Fremskridtspartiets lovforslag ligger her.

Men der skal ikke herske tvivl om, at vi allerhelst ser lejeværdien afskaffet. Men vi kender dette Folketing, og vi regner med, at det, De Konservative går og bryster sig så meget af i øjeblikket, nok ender med 30 kr. eller 40 kr., hvis det overhovedet ender med noget – eller noget andet urimeligt. Derfor ligger det her altså på lagerhylden og kan tages frem igen, så vi i det mindste kan få skabt nogen lighed, for der er ingen boligejere i dette land, der kan forstå, at der er større velvilje fra Folketingets side, hvis ejerboligerne ligger ved siden af hinanden, end hvis de ligger oven på hinanden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 7: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Aftrapning af lejeværdien over 5 år).
Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 2/10 96).

Sammen med denne sag foretoges den sidste sag på dagsordenen, som var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 35: Forslag til folketingsbeslutning om afvikling af lejeværdien.
Af Peter Brixtofte (V) og Flemming Hansen (KF) m.fl.
(Fremsat 24/10 96).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det lovforslag fra Fremskridtspartiets medlemmer, som vi her har til behandling, går ud på en lineær aftrapning af lejeværdien over 5 år. Aftrapningen foreslås at begynde i 1996, således at lejeværdien er helt aftrappet i år 2000.

Det forslag til folketingsbeslutning, som vi ligeledes har til behandling nu, og som er fremsat af repræsentanter for Venstre og Det Konservative Folkeparti, foreslår aftrapning af lejeværdien over de næste 2 år, således at lejeværdien er helt afskaffet i 1998. Det plejer at være den omvendte kadence; det er imponerende.

Forslaget fra Fremskridtspartiet begrundes med, at den 20. almindelige vurdering giver betydelige stigninger i grund- og ejendomsvur-

deringerne. Vurderingerne er grundlaget for beregningen af både lejeværdien og ejendomsskatten, og stigningen i vurderingen hævdes at indebære betydelige skattestigninger for boligejerne. Videre anføres som begrundelse, at når boligejerne nu skal betale mere i form af højere ejendomsskatter og stigende lejeværdi, vil det sige, at man fjerner den kompensation for begrænsningen af rentefradraget, man gav boligejerne i forbindelse med skattereformen.

Forslaget fra Venstre og Det Konservative Folkeparti begrundes med, at skat på lejeværdi er skat på fiktiv indkomst. Man kan leve af afkastet fra en obligationsbeholdning, men ikke af afkastet fra de mursten, der udgør boligen. Klar tale!

Jeg synes, at begrundelserne i begge forslag bærer tydeligt præg af den frustration, som tilsyneladende breder sig hos visse oppositionspartiets medlemmer i mangel af saglig kritik over for den politik, som regeringen har valgt at følge.

I forbindelse med skattereformen sørgede regeringen for at skabe gode kår ikke mindst for boligejerne. Jeg behøver blot at nævne f.eks., at lejeværdisatsen blev sænket, og at omprioriteringsmulighederne blev forbedret, idet gamle, højt forrentede kontantlån blev udskiftet med lavere forrentede med bevarelse af fradrag for kurstabt.

Selv for Fremskridtspartiet, Venstre og Det Konservative Folkeparti må det da være forståeligt, at boligejerne har fået en varig fordel af den sænkede lejeværdiprocent. Fordelen ved en sænket lejeværdiprocent er ikke væk, fordi boligejerne oplever kraftige formueforøgelser af deres boliger. Tværtimod er boligejernes situation blevet forbedret markant, hvilket afspejler sig i det kraftige fald i antallet af tvangsauktioner. Det er uomgængelige fakta, vi taler om her.

Og den forøgede omsætning af ejerboliger er lige så fastslået et faktum, og at køberne står i kø for at købe er endnu et faktum. For hvorfor skulle køberne dog det, hvis det at sidde i ejerbolig er så forfærdeligt, som forslagsstillerne mener?

Har man ikke en mærkelig formynderisk indstilling til danskerne? Kan disse ikke selv gennemskue deres egen økonomi og deres egen stilling, deres egen skæbne?

Jeg synes, det er en foruroligende tankevirk-somhed, der foregår på almindelige menneskers vegne, en tankevirk-somhed, som er ret langt væk fra, hvordan almindelige mennesker tænker og handler.